

ותמהינן עליה דרב ששת:

והא רב ששת עצמו הוא דאזתבה, כלומר: הביא ברייתא זו לבית המדרש כדי להקשות ממנה לענין אחר; ואם כן על כרחך שמע ברייתא זו, והאיך טעה לומר שההולכה כשירה בשמאל נגד הברייתא?!

דהרי אמר ליה רב ששת לאמוריה דרב חסדא [הוא כעין מתורגמן, שומע את דרשת רב חסדא ומסבירה לרבים]:

בעי [שאל נא] מיניה מרב חסדא: הולכה של הדם בזר — מהו שתהא כשירה?

אמר ליה רב חסדא לאמוריה: כשירה ההולכה בזר —

ומקרא מסייעני: "וישחטו הפסח, ויזרקו הכהנים מידם — של השוחטים הזרים, שנטלו השוחטים את הדם מידי הכהנים המקבלים והוליכום לכהנים הזורקים —

כי הוה אמינא: הני מילי — שהכשרנו בשמאל — הולכה של אברים דלא מעכבא הקטרתם את הכפרה, כי אין כפרה אלא בדם ואם לא הוקטרו אבריו הרי הקרבן כשר.

אבל הולכת דם, דזריקת דם מעכב, כפרה הוא, הוה אמינא דלא.

לפיכך קא משמע לן רב ששת דאפילו הולכה כזו כשירה בשמאל, שהרי הקטרת הקטורת ביום הכפורים מעכבת, ואפילו הכי הולכתה כשירה בשמאל.⁽⁴⁶⁾

מיתבי לרב ששת שהכשיר הולכה בשמאל:

זר ואונן שיכור ובעל מום, כל אלו בקבלה ובהולכה ובזריקה — פסול.

וכן יושב וכן שמאל פסול בכל העבודות האלו; הרי בהדיא כי ההולכה בשמאל פסולה, ודלא כרב ששת.

ומסקינן: תיובתא דרב ששת.

בשמאל, משום הכי מתכשר אף באופן זה, ראה שם.

46. בגמרא זבחים כד ב ומנחות י א, מקשה הגמרא: הרי הולכת אברים לכבש דכתיב בהו "כהונה" דכתיב והקריב הכהן את הכל [והקטיר] המזבחה, ותנן: הרגל של ימין בשמאל ובית עורה לחוץ?!

ומשני: כי אמרינן: או אצבע או כהונה בדבר המעכב כפרה.

וברש"י מנחות י א [דלא כרש"י בזבחים, שפירש כמו כאן] פירש: "הולכה לא מעכבא, דאפשר לפשוט ולנתח אצל הכבש"; וראה מה שתמה על זה בקרן אורה שם; וברש"י שם כתב, דמסוגיא דידן מוכח לא כפירוש רש"י במנחות.

דאי אפשר שלא בהילוך בקטורת לא פסלה ובהכי אפשר רחמנא; ולביאור זה האחרון הסכים ב"גבורת ארי" מלואים בתחילת הפרק, וראה שם.

[ובמה דמשמע ברמב"ם, דעל הולכת המחיתה בשמאל אין צריך לטעם דלא אפשר, ראה לחם משנה, ואריכות דברים ב"חונן דעה" עמוד שיר, ובכל מה שהביא שם].

ג. והריטב"א כתב: ומתניתין דהולך את הכף בשמאלו, שאני התם דלא בעיא כלי אלא משום דלא אפשר; ויש לבאר דבריו בכמה דרכים.

ובחזון יחזקאל [תוספתא יומא ב סוף י בחדושים] ביאר: כי הואיל ואילו היה אפשר, הרי היה מביאו בשני חפניו, שאף היא הולכה